

Folketingets Social- og Ældresudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2078

Doknr.
393833

Dato
11-03-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 19. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 365 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 365:

"Mener ministeren, at overvågning med stopurs tidtagning i 14 nætter, som det beskrives i artiklen på DR's hjemmeside den 19. februar 2021 "Gymnasieelev blev overvåget i fjorten nætter: Minister vil undersøge observationer af handicappede" er en acceptabel metode til at udmåle hjælp til en borger med muskelsvind, og vurderer ministeren, at en praksis som den beskrevne er lovmedholdig, og at Ankestyrelsen er den rette myndighed til at undersøge spørgsmålet i betragtning af, at Ankestyrelsen åbenbart har godkendt stopurs tidtagningen som tilstrækkelig dokumentation for kommunens afgørelse?
<https://www.dr.dk/nyheder/indland/gymnasieelev-blev-overvaaget-i-fjorten-naetter-minister-vil-undersoege-observationer>"

Svar:

Nogle af de beskrivelser af observationer, som man har kunnet læse om i pressen på det seneste, herunder også i den artikel, som der er refereret til i spørgsmålet, forekommer grænseoverskridende og urimelige. Det må således aldrig være et stopur, der afgør, hvilken hjælp et menneske med handicap får.

Kommunen skal naturligvis sørge for at afklare borgerens hjælpebehov ud fra en konkret og individuel vurdering, men kommunen skal samtidig helt indiskutabelt behandle det enkelte menneske ordentligt. Derfor skal observationer også foregå med en grundlæggende respekt for den enkeltes værdighed og ret til privatliv.

Dette betyder, at observationer kun må anvendes, når det er nødvendigt, og at de ikke må vare længere end højst nødvendigt for at opnå formålet. Dermed kan observationer være i overensstemmelse med lovgivningen, men det må bero på en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag, hvorvidt dette er tilfældet.

Hvis det findes nødvendigt at gennemføre en observation hos en borger, skal den foregå med en grundlæggende respekt for den enkeltes værdighed og ret til privatliv. Observationen skal tilrettelægges i dialog med borgeren, så både borger og kommune er bekendt med årsagen til observationen og dens formål. Det skal endvidere overvejes, om kommunen kan tilvejebringe samme oplysninger på en mindre indgribende måde end ved observation.

Jeg kan ikke kommentere på Ankestyrelsens afgørelser i konkrete sager. Imidlertid gælder det ifølge oplysninger fra Ankestyrelsen generelt ved efterprøvelsen af en kommunes afgørelse, at Ankestyrelsen påser, om sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse. Derimod forholder Ankestyrelsen sig som alt overvejende hovedregel ikke til den fremgangsmåde, som er anvendt ved sagsoplysningen. Ankestyrelsen vil i sin vurdering af en sag derimod altid overveje, hvilken betydning de enkelte oplysninger kan tillægges i vurderingen af sagen.

På denne baggrund er det min opfattelse, at der ikke er noget til hinder for, at Ankestyrelsen, som i øvrigt gennemfører en lang række undersøgelser af kommunernes praksis på forskellige områder, undersøger omfanget af brugen af observationer som led i sagsoplysningen.

Med venlig hilsen
Astrid Krag